

[Landbrugsministeren.]

af så meget og så godt indenlandsk brændsel, som det var gørligt. Man fandt det under den daværende situation ikke forsvarligt at forsinke og fordyre brændselsproduktionen ved at foreskrive regler om, at de omgravede brunkularealer skulle efterlades i en efter forholdene hensigtsmæssig stand.

Dette har som bekendt medført, at arealerne kom til at henligge i en stand, som samfundet ikke på længere sigt kan være tjent med.

Der har fra statens side gennem en årække været ydet støtte til plantningsarbejder, der er foretaget af Det danske Hedeselskab. Der er plantet træer og andre vækster i striber og holme og derved forholdsvis beskedne summer skabt mulighed for, at resten af arealerne gror til ved selvsåning. Dette betyder, at de pågældende arealer inden for en overskuelig fremtid vil få et betydelig forbedret udseende og komme til at frembyde udmærkede tilholdssteder for vildtet.

Også fra privates side er der taget et vist initiativ med hensyn til tilplantning, men der henligger, så vidt det har kunnet opgøres, i dag ca. 1 600 ha dels ældre, dels nyere omgravede brunkularealer, som det må betragtes som en samfundsopgave at få beplantet.

Det påregnes, at disse plantningsarbejder vil kunne udføres inden for et tidsrum af 4-5 år for en samlet bekostning, der med det nuværende prisniveau ikke overstiger 150 000 kr., forudsat at beplantningen sker på samme måde som hidtil, altså i striber eller holme, der udgør ca. 10 pct. af de samlede arealer.

De bestemmelser i lovforslaget, der vedrører arealer, hvorpå der fremtidig graves brunkul, går ud på, at det pålægges brunkulproducenterne at forelægge landbrugsministeriet en plan over foranstaltninger til sikring af, at afgravede arealer efterlades i en tilfredsstillende tilstand, og det er tanken, at der som regel skal kræves sikret en hensigtsmæssig aflægning af rømjord og fuld tilplantning som betingelse for planens godkendelse. Udgifterne herved vil være meget beskedne i forhold til værdien af de omgravede brunkul.

Der er ikke i dag nogen rimelig begrun-

delse for, at det skal være tilladt at efterlade et brunkulleje i den uheldige stand, som man under og lige efter krigen så sig nødsaget til at billige.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til de udførlige bemærkninger til lovforslaget, skal jeg herved anbefale forslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ophævelse af lov om nedsettelse af en trustkommission [af Weikop m. fl.].

Valgt blev: *Axel Ivan Pedersen, Chr. Christiansen, Per Hækkerup, Carl P. Jensen, Lars P. Jensen, Hans Rasmussen, Edel Saunte, A. C. Normann, Niels Andersen, Thorkil Kristensen, Erik Eriksen, Niels Eriksen, Anker Lau, Lorentzen, Weikop, Fanger og H. K. Sørensen.*

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 1955-56.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2799).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

A. Lyng: Ifølge udvalgets betænkning har udvalget fra ministeriet for Grønland modtaget oplysninger vedrørende spørgsmål, der omtales i statsrevisorernes betænkning over statsregnskabet for 1955-56, bl. a. om undersøgelse af koloni- og udstedsbestyrernes forretningsgang og regnskabsaflægning. Disse oplysninger har vi — de menige medlemmer — ikke adgang til, men da jeg mener, at spørgsmålet er af betydelig vigtighed, vil jeg gerne sige et par ord om det.

Der er ifølge statsrevisorernes betænkning store differencer i flere bestyreres regnskaber. Spørgsmålet var genstand for en